

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 13 września 2019r.

DIH-1.709.47.2019.BP

DECYZJA DIH-1 Nr 67/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 18 kwietnia 2019 r. (sygnatura: D/KO.BN.8361.26.2019), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 14 000 zł (słownie: czternaście tysięcy złotych) z tytułu trzeciego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 lutego 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwany dalej również „*Wielkopolskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 21 lutego 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 1 - 6 marca 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Ślesinie przy ul. Kleczewskiej 29, należącym do strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 43 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 21 partii produktów, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, tj.:

- Piwo Pilstolet 500 ml,
- Magnetic Rodzynki w czekoladzie 500g,
- Magnetic Orzeszki arachidowe w czekoladzie 500g,
- Magnetic MONTI orzeszki arachidowe w czekoladzie mlecznej i cukrowej otoczce 240g,
- Magnetic Pianki z galaretką o smaku malinowym w czekoladzie 380g,
- Magnetic galaretki o smaku czarnej porzeczki w czekoladzie 460g,
- Bakallino orzechy włoskie łuskane 500g,
- BakaDOR Żurawina suszona 150g,
- U Jędrusia Placki ziemniaczane z gulaszem wieprzowym po węgiersku 350g,
- Pri Ziemniaczki już gotowe w mundurkach 400g/450g
- Szubryt Roladki wieprzowe z grzybami i serem 440g,
- Dania Express Polędwiczki z kurczaka pieczone 350g,
- Dania Express Steki 700g,
- Donatello Pizza 4 sery i pieczarki 600g,
- Felix Orzeszki z pieca z solą 380g,
- Lajkonik Talarki 170g + 30g,
- Lajkonik Precelki 180g.
- Lajkonik Junior Safari 180g,
- Rexona Men Dezodorant Motionsense 200ml,
- Eveline Cosmetics Serum do ciała 350ml,
- Fa Żel pod prysznic 400ml,

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 6 marca 2019 r. (nr akt kontroli: D/KO.BN.8361.26.2019).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił trzy przypadki naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 18 - 21 czerwca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa ŻG.8361.90.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 6 500zł,
2. 10 – 12 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa BN.8361.129.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 2 200 zł,
3. 24 - 29 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa D/KO.8361.148.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 12 000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 25 marca 2019 r., Wielkopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego

przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – czwartego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 18 kwietnia 2019 r. (sygnatura: D/KO.BN.8361.26.2019), Wielkopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 14 000 zł (słownie: czternaście tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu czwartego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 23 kwietnia 2019r.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2019 r. (data stempla 25 kwietnia 2019 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o:

- uchylenie jej w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty poprzez orzeczenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Skarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) art. 77 k.p.a., poprzez nieustalenie istotnych okoliczności mających znaczenie przy wysokości wymierzonej przez organ pierwszej instancji kary pieniężnej,
- 2) art. 81 k.p.a. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, wskutek czego ustalono, że skarżąca dokonała istotnego naruszenia obowiązków przedsiębiorcy wynikających z ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług,
- 3) art. 6 ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie przez organ pierwszej instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej oraz przyjęcie, że niewykonanie obowiązków o których mowa w art. 4 ustawy o cenach uzasadnia nałożenie kary pieniężnej w wysokości 14 000 zł.

Pismem z 17 maja 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych łącznie 21 asortymentów produktów spośród 43 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Wielkopolski WIIH, czwartym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 14 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Podnosząc zarzuty naruszenia przepisów postępowania, strona argumentuje, że stwierdzone odwołanie dotyczy tylko jednego skontrolowanego sklepu, a nie całej sieci placówek handlowych. Dodatkowo stwierdzone uchybienia zostały usunięte.

Odnosząc się do przedmiotowych zarzutów, Prezes UOKiK zwraca uwagę, że brzmienie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi się do naruszenia, którego

dopuszcza się przedsiębiorca. Jest to więc jedyne kryterium podmiotowe zawarte w tym przepisie. Kontrolowany sklep nie jest odrębnym podmiotem gospodarczym, a tym samym, nie jest możliwe zawężenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie przepisów ww. ustawy tylko do konkretnej placówki handlowej.

Podobnie nie sposób zgodzić się z argumentem o usunięciu stwierdzonych uchybień. Wprawdzie z akt sprawy (protokół kontroli) wynika, że strona podjęła takie kroki, niemniej ustawa o informowaniu o cenach nie przewiduje, aby zastosowanie się do zaleceń pokontrolnych uwalniało stronę od odpowiedzialności za powstałe naruszenie bądź też miało wpływ na wymiar kary za ten konkretny czyn. Okoliczność usunięcia stwierdzonych uchybień będzie miała znaczenia przy analizie przesłanki dotychczasowego postępowania wskazanej w art.6 ust.3 ustawy o cenach, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania tj.6 marca 2019 r., co potwierdza protokół kontroli.

Biorąc powyższe pod uwagę, podniesione zarzuty należy uznać za bezzasadne.

Kolejny zarzut podniesiony przez stronę dotyczy wykroczenia przez organ pierwszej instancji poza uznanie administracyjne przy ustalania wysokości nakładanej kary. Strona zarzuca organowi bezpodstawność i dowolność działań, twierdząc, że organ biorąc pod uwagę postępowania, w których stwierdził naruszenie cen i cen jednostkowych, nie wyjaśnił w pełnym zakresie, w jaki sposób sprawy te zostały zakończone. Strona wskazuje przy tym na konkretne postępowanie oznaczone sygnaturą BN.8361.129.2018, gdzie Prezes UOKiK decyzją nr DIH-III/11/2019 z dnia 22 marca 2019 r. uchylił zaskarżoną decyzję Wielkopolskiego WIIH z dnia 21 stycznia 2019 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Strona stoi na stanowisku, że: *„W ocenie skarżącej ustalenie sposobu rozstrzygnięcia sprawy przewinienia pod sygnaturą BN.8361.129.2018 ma istotny wpływ na wyniki niniejszego postępowania, ponieważ powinno rzutować na wymiar kary pieniężnej oraz ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, czyli jednej z ustawowych przesłanek miarkowania wysokości sankcji.”*

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, należy uznać, że Strona, wnosząc odwołanie zasadnie podnosiła, że organ pierwszej instancji badając przesłankę dotychczasowego postępowania w ramach wymiaru kary, uwzględnił drugie naruszenie w sytuacji, gdy było ono przedmiotem niezakończonego postępowania – tj. Prezes UOKiK decyzją nr DIH-III/11/2019 z dnia 22 marca 2019 r. uchylił decyzję Wielkopolskiego WIIH z dnia 21 stycznia 2019 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Wielkopolski WIIH decyzją z dnia 11 czerwca 2019 r. wymierzył karę pieniężną w kwocie 2 200 zł – z powyższego wynika, iż w dniu wydania zaskarżonej decyzji, tj. 18 kwietnia 2019 r., postępowanie oznaczone sygnaturą BN.8361.129.2018 nie zostało jeszcze zakończone.

Z drugiej jednak strony, należy mieć na uwadze regulację zawartą w art. 15 kpa, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególnie stanowi inaczej. Dwuinstancyjność postępowania oznacza, że sprawa podlega ponownemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu przez organ odwoławczy, przy czym sprawa powinna być tożsama pod względem przedmiotowym i podmiotowym w obu instancjach.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, że organ pierwszej instancji uwzględnił okoliczność drugiego naruszenia uznając, że naruszenie to miało miejsce, mimo, że de facto, postępowanie w sprawie tego naruszenia nie zostało jeszcze zakończone. Z kolei, podczas rozpoznawania sprawy w drugiej instancji, postępowanie, którego przedmiotem było drugie naruszenie ustawy o informowaniu o cenach zostało już zakończone decyzją Wielkopolskiego WIIH nr BN.8361.129.2018 z dnia 11 czerwca 2019 r. Co prawda, decyzja ta została zaskarżona, niemniej Prezes UOKiK decyzją nr DIH-IV-4/2019 z dnia 5 września 2019 r. utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy. Należy więc uznać, że organ pierwszej instancji, co prawda naruszył przepisy postępowania błędnie ustalając liczbę dotychczasowych naruszeń w ciągu 12 miesięcy licząc od pierwszego naruszenia, niemniej jednak uchybienie to zostało konwalidowane przez organ drugiej instancji. Z tego też względu, kierując się ekonomią postępowania nie jest zasadnym przekazywanie sprawy do ponownego rozpoznania, ponieważ organ pierwszej instancji musiałby wydać rozstrzygnięcie w oparciu o przesłanki, które zostały już prawidłowo ustalone przez organ odwoławczy. Powyższe potwierdza fakt, że podstawa prawna decyzji art. 6 ust. 2 nie uległa zmianie, a liczba naruszeń na etapie orzekania przez organ odwoławczy jest taka sama jak w decyzji organu pierwszej instancji. Zachowana przy tym została zasada określona w art. 139 kpa.

Z tego też względu, podniesiony zarzut należy uznać za bezzasadny.

Kolejny zarzut podniesiony przez stronę dotyczy naruszenia przez organ art. 6 ustawy o cenach poprzez nałożenie niewspółmiernie rażącej kary pieniężnej. Strona twierdzi, że kara wymierzona za czwarte naruszenie, jakie miało miejsce na przestrzeni ostatnich 12 miesięcy jest zbyt wysoka, powołując się w tym względzie na „Wyjaśnienia w sprawie ustalenia wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług”. Strona podnosi również, że stwierdzone uchybienia dotyczą zaledwie 21 artykułów na 4000 różnych indeksów znajdujących się w sklepie, co oznacza, że uchybienia w zakresie ustawy o cenach dotyczą zaledwie 0,5% produktów znajdujących się w sprzedaży.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu, organ odwoławczy przede wszystkim zwraca uwagę, że wszelkie przesłanki karania, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasowa działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu zostały rozpatrzone w treści zaskarżonej decyzji, o czym świadczy jej uzasadnienie. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „*dyrektywą 98/6/WE*”¹, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W przypadku naruszenia obowiązków, jest to jedna z przesłanek wpływających na wymiar kary. Przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia

¹ dyrektywa 98/6/WE została wdrożona do polskiego prawodawstwa przepisami ustawy o informowaniu o cenach

usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nie sposób więc uznać, iż brak uwidocznienia cen bądź cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru. W ocenie Prezesa UOKiK odniesienie przez stronę liczby zakwestionowanych w toku kontroli partii towarów z uwagi na naruszenie przepisów o uwidacznianiu cen do całej oferty będącej w sprzedaży, zamiast do liczby partii skontrolowanych i następnie, twierdzenie na tej podstawie o znikomej liczbie (0,5 %) produktów dotkniętych przedmiotowym naruszeniem, jest nieobiektywne. Należy zauważyć, że zgodnie z materiałem dowodowym zgromadzonym przez Wielkopolskiego WIIH, na wybranych losowo 43 asortymentów towarów, uchybienia w zakresie uwidaczniania cen stwierdzono przy 21, co stanowiło 48,83 % liczby asortymentów towarów jakie zostały poddane kontroli.

Kolejną przesłanką wskazaną w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy bieżącą kontrolę, po raz czwarty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, stwierdzone nieprawidłowości nie były jednorazowym przypadkiem naruszenia przez stronę przepisów o uwidacznianiu cen i nie miały miejsca tylko w kontrolowanej placówce. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich ww. przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli, a w przypadku przedmiotowej kontroli w zawiadomieniu wskazano również adres placówki wytypowanej do kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli. Prezes UOKiK zauważa ponadto, że ustawa o informowaniu o cenach w art. 6 ust. 2 wyraźnie stanowi, że jeżeli przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od stwierdzenia przez organ pierwszego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen dopuści się tego naruszenia co najmniej trzykrotnie, organ nakłada na niego karę pieniężną do wysokości 40 000 zł. W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że strona naruszyła ustawowe obowiązki czterokrotnie w różnych placówkach do niej należących, co stanowi przesłankę do wymierzenia kary na podst. art. 6 ust. 2 ustawy o cenach. Argument strony, że decyzjami wydanymi w okresie wrzesień 2018 - kwiecień 2019 wymierzono niższe kary pieniężne, nie może zostać uznany za okoliczność mającą znaczenie przy analizie omawianej przesłanki. Należy bowiem zauważyć, iż przedmiotowe decyzje, niezależnie od wysokości wymierzonej sankcji, potwierdzają fakty naruszeń obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę w zakresie informowania o cenach. Z kolei fakt, iż w okresie poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji stwierdzono trzykrotne naruszenie

przedmiotowych obowiązków oznacza tylko, że kary pieniężne wymierzone tymi wcześniejszymi decyzjami nie spełniły swojej funkcji określonej dyrektywą 98/6/WE.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Wielkopolski WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii pozostałych przedsiębiorców, w myśl ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.).

Jako uzasadnienie dla podniesionych zarzutów, strona podniosła również argument, że naruszenie było krótkotrwałe i niezamierzone. W tej kwestii organ zwraca uwagę, że przesłanką wymierzenia kary administracyjnej jest sam fakt naruszenia obowiązku – nie mają więc w tym wypadku znaczenia kwestie powoływane przez stronę tj. umyślność czynu czy też jego krótkotrwałość. Wręcz przeciwnie, sam fakt naruszenia obowiązku rodzi konieczność wymierzenia przez organ administracyjny sankcji, przy czym należy zauważyć, iż takie rozwiązania jak odstąpienie od wymierzenia kary czy też ulgi w wykonaniu kary mają charakter wyjątkowy – w przypadku przedmiotowej sprawy, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że waga naruszenia nie jest znikoma i naruszenie ma charakter trwały, o czym świadczą wyniki poprzednich trzech kontroli przeprowadzonych w ciągu 12 miesięcy, a zatem nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 kpa.

Zdaniem organu, nie zasługuje również na uwzględnienie argument strony, iż wpływ na znikomość naruszenia ma fakt opatrzenia sprzedawanych towarów kodem kreskowym. Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że umożliwienie konsumentom zapoznania się z cenami za pomocą czytnika nie stanowi realizacji obowiązku zamieszczania cen i cen jednostkowych. Regulacja zawarta w art. 4 ust. 1 ww. ustawy ma na celu umożliwienie konsumentowi natychmiastowe uzyskanie informacji o cenie nabywanego towaru. Tymczasem czytnik cen takiej „natychmiastowości” nie zapewnia, co potwierdza również orzecznictwo sądowe (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 05 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18).

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 14 000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek

bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora Departamentu
Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska*

Otrzymują:

pełnomocnik

Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie

adres do doręczeń:

Centrum Dystrybucyjne Sieradz

ul. Sosnowa 14

98-200 Sieradz

1. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Poznaniu
2. a/a